

GARA AUGLIS IR PACIETĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1.Mozus 6:3; 2.Mozus 34:6; Marka 4:26-29; Rom. 15:5; Ef. 4:1,2; Jēk. 1:2-4.

ATMIŅAS PANTS:

„Jo jums vajag pacietības, lai, Dieva prātu darijuši, iemantotu apsolījumu” (Rom. 10:36).

Grieķu valodā ir divi vārdi, kuru nozīme ir „pacietība” – vēl viens Gara auglis. Pirmais vārds ir „hupomone”, burtiskā tulkojumā – „izturība, nesatricināmība un sīkstums”. Otrais ir „makrothumia”, un tā burtiskā nozīme ir „varens” vai „ilgstoši rūdīts, rafinēts”. Tas ir antonīms vārdiem nesavaldīgs, nepacietīgs un viegli aizkaitināms. Vispārīgi runājot, tas nozīmē pie kaut kā turēties, neļaujot nelaimēm un likstām novērst uzmanību. Šo vārdu parasti pielieto, runājot par pacietību attiecībā uz citiem cilvēkiem.

Pacietīgs cilvēks ir maigs, liegs un pastāvīgs visos apstākļos. Pacietības patiesā pārbaude nav gaidīšana, bet cilvēka uzvedība gaidot. „Bet izturība lai parādās darbā līdz galam, ka jūs būtu pilnīgi caurcaurim un jums nebūtu nekāda trūkuma” (Jēk.1:4).

Lai sasniegtu šādu stāvokli, nepieciešama prakse, Dieva žēlastība un gatavība sevi nolikt malā un pakļauties Svētā Gara aicinājumam. Labās ziņas ir tās, ka, ja iemācīsimies pacietību, varēsim saņemt arī daudz citu Dieva svētību.

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 30.janvārī.)

PACIETĪBA IR DIEVA ĪPAŠĪBA 2.Moz.34:6

„Un Tas Kungs gāja viņam garām, un Viņš sauca: ‘Tas Kungs, Tas Kungs, apžēlošanās un žēlastības Dievs, pacietīgs un bagāts žēlsirdībā un uzticībā!’” (2.Moz.34:6).

Viens no daudzajiem Bībeles stāstiem, kuros atainota Dieva pacietība, bija Viņa rīcība pret Ninivi. Praviētis Jona atpazīna Dieva pacietību: „Ak, Kungs, vai tas nav tieši tas, ko es teicu, kad es biju vēl savā zemē? Tādēļ es priekšlaikus steidzot aizbēgt uz Taršišu, jo es zināju, ka Tu esi žēlīgs un milestības pilns Dievs, lēnprātīgs un bagāts žēlastībā, kam paredzamā ļaunuma pašam žēl” (Jonas 4:2).

Pievērsiet uzmanību arī citām īpašībām, ar kurām kombinēta pacietība 2.Mozus 34:6. Dieva žēlastība, žēlsirdība, uzticība un patiesība aizsargā un uztur pat visnocietinātāko grēcinieku, tādējādi nodrošinot tiem maksimālu laika ilgumu un priekšrocības mainīt savu dzīvi. Ja Dievs cilvēkus sodītu tikpat ātri, kā to bieži dara paši cilvēki, mēs visi būtu miruši.

Kādēļ Dievs pret grēciniekiem ir pacietīgs? (2.Pēt.3:8,9) Kā jūs šo realitāti esat ievērojuši attiecībā uz sevi un citiem? _____

Kā jūs atbildētu uz jautājumu, kā jūs savā prātā iztēlojaties Dievu? Tā ir kā atklāsmē, jo tas, ko kristietis domā par Dievu, ir tieši saistīts ar viņa pasaules redzējumu un to, kā mēs attiecamiem pret citiem. Ja Dievu raksturojam kā dusmīgu un gatavu nekavējoties sodīt, kā, visticamāk, mēs attiektos pret citiem draudzē un savā ģimenē? _____

Kā varam iemācīties darīt to, ko Kungs Rom. 15:5 mūs aicina darīt? _____

VISĀ PACIETĪBĀ Ef. 4:1,2

Izlasiet Ef. 4:1,2. Aplūkojiet Pāvila ieteiktās īpašības tiem, kas ir Kunga cienīgi. Viens no šīm īpašībām ir pacietība. Kā pacietība saistīta ar citām minētajām īpašībām? Kā tās savstarpēji saistītas? _____

Draudzē ir daudz dažādu cilvēku ar atšķirīgu pagātņi un kultūru. Draudzē visi nav sasnieguši vienādu brieduma pakāpi. Lai varētu ar visiem sadzīvot vietā, kur valda tik liela dažādība, nepieciešama pacietība. Nobriedušajiem ir kārdinājums būt nepacietīgiem pret mazāk nobriedušajiem. Neskatoties uz faktu, ka pašreizējās zināšanas viņi guva daudzu gadu laikā, nobriedušajiem nez kāpēc mēs negribam atvēlēt tikpat daudz laika un iespēju, lai arī viņi sasniegtu tādu pašu izpratnes līmeni.

Kādu padomu Pāvils sniedz jautājumā, kā attiekties pret ticībā vājākiem cilvēkiem? Rom. 14:1; 15:1. _____

Viena lieta ir būt pacietīgiem draudzē. Bet kā ir ar pacietību mājās, ģimenē? Kas ir tās lietas, kuru dēļ zaudējam pacietību attiecībās ar ģimenes locekļiem? Cik ilgi mums būtu jālūdz par ģimenes locekļiem, kas nav ticībā? Vai pazīstat kādu, kuram daudzus gadus nācās aizlūgt par kādu ģimenes locekli, līdz viņš atdod savu sirdi Kungam? Kā mēs varētu praktiski veicināt pacietību pret citiem ģimenes locekļiem? Kādēļ nāve savam es šajā jautājumā ir tik būtiska?

Jāatzīst – ja spēsīm būt pacietīgi ģimenē, ar kuriem mums visu laiku jāsadzīvo, visticamāk, spēsīm paciest arī ar visus citus.

Pārdomājiet, cik pacietīgs tas Kungs ir bijis pret jums. Kā šī fakta pastāvīga apzināšanās palīdz būt pacietīgiem arī pret citiem? Ja Kungs pret jums attiektos tā, kā jūs attiecaties pret citiem, kāds, jūsuprāt, būtu jūsu liktenis? _____

PACIETĪBA EVAŅĢĒLIJĀ 2.Tim.4:2

Evaņģēlija sludināšana un mācīšana ir viena no grūtākajām jomām, kur viņi grīnāt un izrādīt pacietību. Lielākā daļa kristiešu ir pārāk nepacietīgi pret tiem, kas patiesību nezina, vai kuriem, šķiet, tā ir vienaldzīga. Tomēr viltus doktrīnu un aizspriedumu pilnajā pasaulē mums, cenšoties vest cilvēkus pie Kristus, jābūt pacietīgiem. Pārāk viegli ir kratīt galvu: „Kādēļ viņi nesaprot? Patiesība taču ir tik vienkārša.”

Cilvēkam, kurš uz patiesību neraugās caur viltus doktrīnu, tradīciju, ģimenes un citu apstākļu aptumšotām brillēm, tā vienmēr būs vienkārša un skaidra. Cenšoties atvērt prātus un atmudzināt aizspriedumu un viltus mācību un tradīciju pineklus, mums jābūt patiešām pacietīgiem.

Izlasiet Marka 4:26-29. Kādas praktiskas mācības šajā līdzībā atrodamas atiecībā uz pacietību dvēseļu iekarošanas jomā? _____

Mums ir nosliecie domāt, ka, ja kāds studē kādu konkrētu Bībeles doktrīnu un uzreiz tai nepiekrīt, tas noteikti nozīmē, ka cilvēks patiesību ir noraidījis. Tomēr tā ne vienmēr ir taisnība. Atgriešanās var būt garš, sarežģīts process, kas dažos gadījumos var norisināties pat gadiem ilgi. Lai gan daudzi no mums droši vien ar nepacietību gaida tūlīt ieraudzīt savu pūliņu augļus, ne vienmēr notiek pēc mūsu prāta. Būtiski, ka savā dedzībā nekļūstam kādam par kavēkli; citiem vārdiem, mēs nedrīkstam spiest tik stipri, ka cilvēks zaudē ieinteresētību. Svarīgākais ir nekad nenosodīt un netiesāt cilvēku, kurš neizvēlas pieņemt patiesības, kuras mēs tā mīlam un kas mums ir svarīgas, tieši tad, kad, mūsaprāt, viņam to vajadzētu darīt. Jūsu pūles, ieguldītais darbs kāda cilvēka labā tikpat labi var būt svarīgs solis procesā, kura augļi būs saskatāmi vien pēc daudziem gadiem. To nekad nevar zināt. Svarīgi to nesabojāt, kļūstot nosodošiem vai tiesājošiem.

Kāda būtiska doma atrodama 1.Samuēla 16:7, ko mums vienmēr būtu vēlams paturēt prātā ne tikai šajā jautājumā? _____

PACIETĪBAI IR ROBEŽAS 1.Moz.6:3

Lielākā pacietības atklāsme ir Dieva izrādītā pacietība pret cilvēkiem. Tomēr mums jāsaprot, ka pat Dieva pacietībai ir robežas.

Noa dienās Dieva pacietība ilga 120 dienu, kamēr tika sagatavots šķirsts (1.Pēt.3:20). Bet pienāca brīdis, kad cilvēku ietiepība izsmēla Dieva pacietības mēru un Viņš ar plūdiem šo pasauli iznīcināja.

Izlasiet 1.Mozus 6:3. Kāds nozīmīgs princips šeit atklāts? _____

Kāda attieksme veicināja sekas, ko nācās ciest Sodomas un Gomoras iedzīvotājiem, Israēla tautai tuksnesī un Babilonas gūstā? 5.Moz.31:27; Ps.95:8; Jer.17:23.

Varētu argumentēt, ka, tā kā Dieva pacietībai pienāca gals, arī mums ir atļauts būt nepacietīgiem. Bet, pētot Dieva pacietības vēsturi, kļūst skaidrs, ka Viņa pacietība neilga vienu dienu, nedēļu vai pat gadu. Bieži, pirms Viņa pacietības mērs bija pilns, pagāja vairākas paaudzes, kas, protams, nav mums pieejama izvēle.

Vai ir kāds konkrēts punkts, kur sarežģītās attiecībās ar cilvēkiem esam tiesīgi zaudēt pacietību? Tas atkarīgs no tā, kā mēs to saprotam. Mēs varētu nolemt, ka zināmā situācijā mums „pietiek” un secināt, ka tam ir jādara gals. Tomēr tas nav tas pats, kas kļūt nosodošiem, nemilošiem vai ļauniem. Varbūt ir pienācis laiks rīkoties, bet šī rīcība nekad nedrīkst būt pretrunā ar laipnības, mīlestības un rūpju principiem.

Pārdomājiet situācijas, kurās jūsu pacietība var izbeigties atļauti un neatļauti. Kāda ir atšķirība? Ko jūs no šīm pieredzēm esat mācījušies? Ja jums tiktu dota vēl viena iespēja, ko jūs darītu citādāk? _____

KĀ PACIETĪBU ATTĪSTĪT Jēk. 1:2-4

„Turiet, mani brāļi, to par lielu prieku, ka jūs krītat dažādās kārdināšanās, zinādami, ka jūsu ticības pārbaudīšana rada izturību. Bet izturība lai parādās darbā līdz galam, ka jūs būtu pilnīgi caurcaurim un jums nebūtu nekāda trūkuma” (Jēk. 1:2-4). Kāda ir jūsu personīgā pieredze attiecībā uz šajos pantos pausto realitāti? Ko esat iemācījušies no dažādiem pārbaudījumiem, kas beigu beigās jūs padarīja par labākiem cilvēkiem, veiksmīgāk atspoguļojot Jēzus raksturu? _____

Grieķu valodā vārds, ko tulko kā „pārbaudījums”, dažreiz kā „kārdinājums”, ir „peirazo”, kura plašākā nozīme ietver arī tādus vārdus kā „pierādīšana” vai „pārbaudīšana”. Sātans mūs pārbauda vai kārdina darīt ļaunu. Dieva pieļautie pārbaudījumi un grūtības mūsu dzīvē domātas mūsu rakstura attīstībai.

„Dzīves pārbaudījumi ir Dieva darbinieki, kam jāattālina no mūsu rakstura visi netīrumi un asumi. Viņu ciršana, kalšana, gludināšana un pulēšana vienmēr ir sāpīga. Ir grūti tikt slīpētām kā akmenim, tomēr tā akmeni labi sagatavo, lai tas aizpildītu savu vietu debesu dievnamā. Nederīgam materiālam Kungs neizlietos tik rūpīgu un pamatīgu darbu. Vajadzīgo slīpējumu dod tikai Viņa dārgajiem akmeņiem, lai tie varētu ieņemt savas godpilnās vietas” (Elena Vaita, „Kristus kalna svētruna”, 11.lpp.).

Tomēr tas nenozīmē, ka katrs pārbaudījums norit Dieva vadībā. Mēs bieži paši sev radām ciešanas nepaklausības dēļ; bieži vien pārbaudījumi un ciešanas vienkārši ir rezultāts tam, ko nozīmē dzīvot kritušā, grēcīgā pasaulē, kur mums ir ienaidnieks, kas mūs ienīst (1.Pēt.5:8). Bet tas nozīmē, ka, pilnībā sevi atdo dot Kungam, ticībā un paklausībā pie Viņa turoties, neatkarīgi no notiekošā, mēs būsīm labāki un gudrāki, ja ļausim Dievam mūsos darboties. Nevienš nav apsolījis, ka tas būs jautri. Bieži vien dzīve uz šīs zemes nav jauka un patīkama, tomēr mums ir dots brīnišķīgs apsolījums: „Būdamš pārliecināts, ka tas, kas jūsu sirdis labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Kristus Jēzus dienai” (Fil.1:6).

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Pret cilvēku rasi Dievs ir ļoti pacietīgs. Viņš izmanto Savas izveidotās aģentūras, lai cilvēkus aicinātu uz sadarbību, un viņiem piedāvā pilnu piedošanu, ja vien viņi nožēlo grēkus. Bet, tā kā Dievs ir pacietīgs, cilvēki cenšas ļaunprātīgi izmantot Viņa žēlastību. ‘Tā kā spriedums attiecībā uz ļauniem darbiem netiek ātri īstenots, cilvēku dēlu sirdīm ir dabiska tieksme darīt ļaunu.’ Dieva pacietība, kam vajadzētu dvēseli mīkstināt un pakļaut, atstāj pavisam citādāku ietekmi uz bezrūpīgajiem un grēcīgajiem. Tā veicina tiem atteikties no visiem ierobežojumiem un stiprina viņu pretestību. Viņi uzskata, ka Dievs, kas ir no viņu puses tik daudz pacietis, nepievērsīs uzmanību viņu aplamībām. Ja nekavējoties tiktu piemērots sods un atmaksa, pārkāpumi pret Dievu tik bieži nenotiktu. Tomēr sods ir neizbēgams, lai gan nāk vēlāk. Pat Dieva pacietībai ir robežas. Kad Viņa pacietības mērs ir pilns, Viņš sodīs. Un, kad Viņš uzņemsies risināt iedomīgā grēcinieka gadījumu, Viņš neapstāsies, līdz būs to pilnībā pabeidzis” (Elena Vaita, „SDA Bībeles komentāri”, 1166.lpp.).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Apgalvot, ka Dievs ir pacietīgs, nenozīmē, ka Viņš ir iecietīgs. Kāda ir atšķirība starp pacietību un iecietību, un kādēļ ir tik viegli abus šos elementus sajaukt?

2. Aplūkojot Kristus dzīvi, kā Viņš atklāja pacietības patieso nozīmi? Miniet Viņa pacietības piemērus. Vai ir kādi piemēri no Viņa dzīves, kad pacietība vairs nav vietā?

3. Pārdomājiet jautājumu par pārbaudījumiem un raksturu. Protams, daudzos gadījumos pārbaudījumi mūsu raksturu norūda un padara labāku. Tajā pašā laikā, kas notiek, kad pārbaudījumi cilvēkus sarūgtina, novērš no Dieva, padara tos ciniskus un ievieš viņos šaubas? Vai esat kaut ko tādu novērojuši? Ja jā, ko no šīs pieredzes iespējams mācīties?

4. Neskaitot pārbaudījumus, kādos citos veidos Kungs jums māca pacietību? Kā jūs apgūvat (vai joprojām mācāties) pacietību?

5. Vai ir kāds cilvēks, kuram jums būtu jāatvainojas par savas pacietības trūkumu? Kādēļ nebūt pazemīgiem un neatvainoties, kā arī darīt visu citu, lai ar šo cilvēku izlīgtu? Vai tad tieši to nenozīmē būt kristietim?